

[Undervisningsministeren.]

Den i spørgsmålet omtalte dom har konsulenten udtrykt tilfredshed med, da den afsagdes for en række forhold, som var i høj grad belastende. Der er således ikke forekommet nogen agitation mod nogen dom, ej heller den i Århus, og Erich Voss' navn er ikke blevet nævnt ved noget foredrag eller i anden sammenhæng.

Sluttelig vil jeg for en ordens skyld bemærke i anledning af spørgsmålets formulering, at jeg naturligvis ikke vil være indforstået med nogen form for usaglig agitation.

Kai Moltke: Jeg takker undervisningsministeren for dette temmelig tydelige svar. Jeg ville have sat mere pris på, om konsulenten gennem klare dementier havde gendrevet eventuelt fejlagtige udtalelser, men når undervisningsministeren tager afstand fra det, som i hr. Schiølers navn er blevet påtalt i bladene, så kan jeg kun hilse det med glæde.

Men jeg bliver nødt til at rejse et andet spørgsmål: er undervisningsministeriets konsulent i den foreliggende situation udnævnt efter sine pædagogiske eller efter sine videnskabelige kvalifikationer? Jeg rejser spørgsmålet, fordi et af de få videnskabelige værker, der findes af konsulenten, er blevet anmeldt af professor Per M. Boll i Odense, og han fremkommer med særdeles kritiske bemærkninger, påviser ikke mindre end 15 videnskabelige, faglige fejl i den lærebog for gymnasiet, der her er tale om, og slutter med at udtale, at det er problematisk, om litteratur af denne art kan anvendes til gymnasieundervisning.

På denne baggrund kunne jeg altså godt lide at vide, om undervisningsministeren kender disse dokumenter.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg kender ikke den pågældende lærebog, der så vidt mig bekendt — og så meget kender jeg dog til den — er skrevet til brug for den naturfaglige undervisning i gymnasiet.

På hr. Kai Moltkes direkte spørgsmål, om hr. Schiøler er ansat på grund af sine pædagogiske eller sine videnskabelige kvalifikationer, skal jeg svare, at hr. Schiøler er ansat, fordi han ud fra sine pædagogiske forudsætninger og sine evner til at organisere har

kunnet gøre et ganske udmærket arbejde i kampen mod narkotika.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Grete Hækkerup* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren oplyse, hvordan det går med planerne om uddannelse af tandplejere og klinikassistenter?“

Skriftlig begrundelse.

Under første behandling af forslag til lov om børnetandpleje den 23. marts 1971 oplyste indenrigsministeren — Folketingstidende 1970-71, sp. 5083,

„at indenrigsministeriet har forhandlet med undervisningsministeriet herom, og man finder det rigtigst, at uddannelsen, ligesom alle andre uddannelser, hører under undervisningsministeriet.“

Det er af den allerstørste værdi for en gennemførelse af en egentlig børnetandpleje, at disse uddannelser kommer i gang hurtigst muligt.

Grete Hækkerup: Baggrunden for mit spørgsmål er, at den arbejdsgruppe, der blev nedsat af uddannelsesnævnet for sundhedsvæsenet for ca. 1 år siden, har indstillet, at der snarest muligt etableres en 2-årig uddannelse af tandplejere, og at klinikassistentuddannelsen forbedres. For udvalgsbehandling af lovforslaget om børnetandpleje er det meget væsentligt at vide, hvor langt undervisningsministeren er nået i sine overvejelser, og især, hvornår en undervisning kan påbegyndes.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg skal bekræfte, at indenrigsministeren og jeg har aftalt, at uddannelsen af tandplejere og klinikassistentuddannelsen skal etableres og foregå under undervisningsministeriet.

Planlægningsrådet for de højere uddannelser har i sin betænkning om de videregående uddannelsers udbygning frem til 1975-76, en betænkning, der i løbet af få dage vil foreligge trykt, indgående beskæftiget sig med tandlægeuddannelsen og hjælpeuddannelser og anbefaler, at der snarest etableres en tandplejeuddannelse ved både Københavns og Århus tandlægehøjskoler med optagelseskapacitet på 50 studerende om året